COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 13.4.2018
COM(2018) 181 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

privind aplicarea Directivei 2007/43/CE și influența acesteia asupra bunăstării puilor crescuți pentru producția de carne, precum și dezvoltarea indicatorilor de bunăstare

(Text with EEA relevance)

1 CONTEXT

Prezentul raport se referă la Directiva (CE) 2007/43/CE a Consiliului[1], care stabilește normele minime de protecție a puilor destinați producției de carne (în continuare „directiva") și abordează prevederile articolului 6 alineatul (3) din aceeași directivă, prin care se solicită Comisiei să prezinte Parlamentului European și Consiliul un raport privind aplicarea directivei și influența acesteia asupra bunăstării puilor destinați producției de carne. Raportul ia în considerare condițiile de producție care influențează bunăstarea puilor de carne, precum și implicațiile socioeconomice și administrative ale directivei, inclusiv aspectele regionale. Elaborarea prezentului raport este, de asemenea, una dintre acțiunile prevăzute în Strategia UE pentru protecția și bunăstarea animalelor 2012-2015[2]. Strategia UE a promovat o abordare bazată pe rezultatele asigurării bunăstării animalelor și pe faptul că indicatorii de evaluare a bunăstării puilor de carne și a sacrificării acestora trebuie utilizați pe scară mai largă în viitor.

Prezentul raport are la bază un studiu, realizat în anul 2017, privind impacturile socioeconomic și asupra bunăstării animalelor ale punerii în aplicare a Directivei[3] (denumit în continuare: „studiul din 2017"). Printre alte surse de informații se numără rapoartele de audit ale Direcției Generale Sănătate și Siguranța Alimentară care furnizează informații privind controalele oficiale, avizele Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) și alte studii care generează cunoștințe științifice privind bunăstarea puilor de carne, precum și rezultatele unui atelier de lucru din anul 2017, la care au participat reprezentanții tuturor statelor membre, privind utilizarea datelor furnizate de abatoare pentru monitorizarea bunăstării[4].

Înainte de adoptarea directivei, nu au existat cerințe specifice cu privire la bunăstarea puilor de carne, fiind aplicate doar cerințele Directivei 98/58/CE[5] privind protecția animalelor de fermă, care include principii generale privind asigurarea de adăposturi, hrană, apă și îngrijiri adecvate nevoilor fiziologice și etologice ale animalelor. Un studiu Eurobarometru din 2005 a indicat că mai mult de patru din zece cetățeni ai UE consideră că puii destinați producției de carne reprezintă una dintre speciile care au cea mai mare nevoie de îmbunătățiri ale condițiilor în ceea ce privește bunăstarea și protecția[6].

Un raport separat al Comisiei privind impactul selecției genetice asupra bunăstării puilor destinați producției de carne, elaborat în baza articolului 6 alineatul (1) al directivei, a concluzionat că, în conformitate cu mandatul ei privind bunăstarea animalelor și cu ajutorul

[1] Directiva 2007/43/CE a Consiliului din 28 iunie 2007 de stabilire a normelor minime de protecție a puilor destinați producției de carne JO L 182, 12.7.2007, p. 19-28.

[2] COM(2012)6 final https://ec.europa.eu/food/animals/welfare/strategy_en

[3] Studiu privind aplicarea Directivei privind puii destinați producției de carne (DIR 2007/43/CE) și dezvoltarea indicatorilor bunăstării, a se vedea: https://publications.europa.eu/ro/publication-detail/-/publication/f4ccd35e-d004-11e7-a7df-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-50600507

[4] „Use of slaughterhouse data to monitor welfare of broilers on farm" https://publications.europa.eu/ro/publication-detail/-/publication/9fbf913d-de15-11e6-ad7c-01aa75ed71a1/language-en

[5] Directiva (CE) 98/58/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind protecția animalelor de fermă, JO L 221, 8.8.1998, p. 0023-0027.

[6] „Attitudes of consumers towards the welfare of farmed animals" http://ec.europa.eu/commfrontoffice/publicopinion/index.cfm/Survey/getSurveyDetail/yearFrom/1974/yearTo/2005/surveyKy/450

instrumentelor existente, Comisia Europeană a avut disponibilitatea de a facilita îmbunătățirile și, în acest stadiu, nu erau necesare instrumente legislative în domeniu[7].

Directiva a introdus cerințe privind bunăstarea animalelor aplicabile adăposturilor pentru puii destinați producției de carne, densităților maxime ale efectivelor de păsări, precum și cerințe suplimentare pentru deținătorii care operează la densități mai mare ale efectivelor de păsări. În cazul densităților mai mari ale efectivelor de păsări, datele privind rata mortalității trebuie să însoțească efectivul la abator și să fie evaluate. Acesta este primul act legislativ al UE care introduce indicatori referitori la condițiile de viață ale animalelor pentru a reglementa bunăstarea acestora. Monitorizarea abatoarelor, pe lângă inspecțiile nediscriminatorii ale fermelor, trebuie să ducă, în anumite cazuri, la investigații în cadrul fermelor pentru monitorizarea constatărilor postmortem.

2 ECONOMIA SECTORULUI

UE este un producător major de pui de carne la nivel mondial (11,3 % din producția mondială), având o producție totală de carne de pasăre de 14,1 milioane tone în anul 2014. Potrivit studiului din anul 2017, Brazilia, Statele Unite ale Americii și China produc, fiecare, mai multă carne de pasăre. Trei sferturi din producția UE este concentrată în șapte state membre: Polonia, Regatul Unit, Germania, Franța, Spania, Italia și Țările de Jos, care dețin și cele mai mari ferme[8].
Studiul din anul 2017 a indicat că producția de pui de carne din UE a crescut cu 18,6 % din 2009 până în 2014 și reprezintă în prezent aproximativ 6,5 miliarde de păsări pe an. Producția și consumul au crescut constant, iar carnea de pui ocupă a doua poziție după carnea de porc, care este carnea cea mai consumată în UE. În perioada 2015-2025, în UE se preconizează o creștere cu 3,8 % a producției de carne de pasăre și o creștere a consumului cu 3,4 %. Volumul de carne de pasăre produs satisface nevoile de consum ale UE în proporție de 103,9 %, în timp ce exporturile reprezintă 11 % din producție, iar importurile 6 %. Importurile, dintre care majoritatea reprezintă produse cu valoare ridicată, provenite din Brazilia și Thailanda, sunt destinate în principal Franței, Germaniei, Țărilor de Jos și Regatului Unit.
Conform studiului din anul 2017, în sectorul creșterii păsărilor de curte din UE sunt angajate puțin peste un sfert de milion de persoane, dintre care 62 % în sectorul sacrificării/prelucrării și aproape o cincime (19 %) în producția primară; majoritatea fiind angajați la 23 360 ferme mari de pui de carne[9]. În unele regiuni ale UE, acest sector prezintă un grad înalt de integrare (proprietate comună a crescătoriilor, incubatoarelor, adăposturilor, fabricării de furaje și a fabricilor de prelucrare), iar deținătorii sunt plătiți cu sume fixe pentru cheltuielile lor cu forța de muncă și alte cheltuieli. În alte regiuni, integrarea are un grad mai scăzut. iar crescătorii de păsări sunt și proprietarii acestora. Austria, Franța, Germania, Italia și Regatul Unit au un grad înalt de integrare, iar în Belgia, Finlanda, Țările de Jos, Polonia și Suedia gradul de integrare este mai mic. În Danemarca și Ungaria se întâlnesc ambele modele.

[7] Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind impactul selecției genetice asupra bunăstării puilor destinați producției de carne [COM(2016) 182 final] https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2016/RO/1-2016-182-RO-F1-1.PDF

[8] Comisia Europeană – DG Agricultură și Dezvoltare Rurală, date disponibile la adresa: http://ec.europa.eu/agriculture/poultry/index_ro.htm

[9] Fermele cu peste 1 000 de pui de carne (conform datelor Eurostat din 2013) reprezintă mai puțin de 1 % din totalul fermelor de pui de carne, dar dețin 94 % din efectivele de păsări.

3 PUNEREA ÎN APLICARE A DIRECTIVEI

Studiul din anul 2017 a indicat că directiva a fost transpusă integral în legislația națională și că implementarea directivei a fost realizată la nivel regional în Belgia, Germania, Italia și Spania, iar în Regatul Unit implementarea este descentralizată.

3.1 Formare profesională și orientări pentru persoanele care își desfășoară activitatea în domeniul creșterii puilor

Directiva a introdus cerințe specifice de formare pentru deținători, cu posibilitatea aplicării unor derogări în funcție de experiența anterioară. O astfel de formare este aprobată de autorități și de obicei este asigurată de o parte terță. Totuși, studiul din anul 2017 a indicat un număr mic de state membre care nu oferă cursuri de formare adecvate.
Formarea accentuează responsabilitatea deținătorului de păsări și necesitatea unui echilibru între management și aprovizionarea cu resurse, precum și aspectele practice referitoare la prindere și transport.
Autoritățile eliberează pentru deținătorii de pui certificate de competență, două treimi dintre certificate fiind acordate în urma formării, iar o treime în baza experienței anterioare. Mulți dintre deținătorii care ar fi putut beneficia de o derogare în baza experienței lor anterioare au optat pentru participarea la formare, apreciind oportunitatea de a studia aspectele referitoare la comportamentul și stresul puilor de carne[10].
Deși nu este prevăzută certificarea competenței persoanelor care prind și încarcă păsările înainte de transportarea acestora pentru sacrificare, directiva prevede obligația deținătorilor de a le oferi instrucțiuni și orientări. Totuși, deținătorul de pui nu este cel care organizează, de obicei, prinderea acestora, în special acolo unde sectorul are un grad înalt de integrare, abatorul fiind acela care organizează transportul, iar deținătorul nu este persoana cea mai potrivită pentru a oferi instrucțiuni echipei de prindere a păsărilor. În astfel de cazuri, anumite sectoare ale acestei industrii au asigurat formarea suplimentară a echipelor de prindere a păsărilor, pentru a asigura cunoașterea bunelor practici de către cei implicați și a responsabilităților legale ale acestora.

3.2 Densitatea efectivelor de păsări și inspecțiile

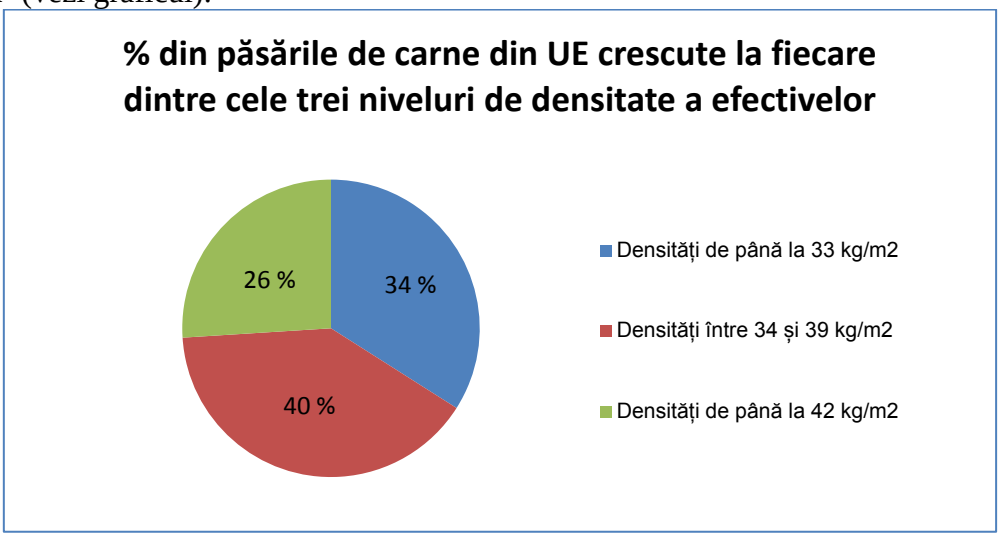
Directiva prevede trei intervale de densitate a efectivelor de păsări, iar deținătorii sunt obligați să respecte anumite cerințe pentru fiecare interval:

- Conform regulii generale, densitatea unui efectiv de păsări nu poate depăși 33 kg/m^2.
- O derogare de la norma respectivă permite aprobarea unei creșteri peste 33 kg/m^2 până la 39 kg/m^2 în cazul existenței unor detalii suplimentare documentate cu privire la fiecare adăpost și al respectării unor parametri ambientali specifici. În plus, documentația care însoțește efectivul de păsări la abator, trebuie să includă rata zilnică a mortalității și rata mortalității zilnice cumulate.
- O creștere suplimentară peste 39 kg/m^2 până la 42 kg/m^2 este permisă în cazul în care, pe lângă respectarea condițiilor menționate la punctul precedent, datele monitorizării de către autorități confirmă înregistrarea unor rate mici ale mortalității și bune practici manageriale. În cazul acestor densități maxime ale efectivelor de păsări, directiva

[10] „Educating professionals on animal welfare", document disponibil la adresa: https://publications.europa.eu/ro/publication-detail/-/publication/4cca0815-024f-11e7-8a35-01aa75ed71a1

prevede un indicator obținut prin intermediul unei formule, pentru calculul ratei mortalității zilnice cumulate, care nu trebuie să fie depășită.

Conform studiului din anul 2017, la transpunerea directivei în legislația națională, Austria, Danemarca, Germania, Suedia și Regatul Unit au optat pentru neutilizarea unora sau a tuturor derogărilor referitoare la densitatea efectivelor de păsări. Germania și Regatul Unit au indicat că decizia lor a fost bazată pe concluziile cercetărilor științifice, care au arătat riscul compromiterii bunăstării în cazul densităților mai mari ale efectivelor de păsări. În celelalte 23 de state membre, legislația națională este o transpunere a directivei fără modificări. Astfel, la momentul elaborării studiului din anul 2017, un grup de state membre permitea o densitate a efectivelor de păsări de până la 33 kg/m^2, alte state membre permiteau densități de până la 39 kg/m^2, iar un al treilea grup permitea densități de până la 42 kg/m^2. Aproape trei pătrimi din numărul total de păsări de carne din UE sunt crescute la o densitate a efectivelor de sub 39 kg/m^2 (vezi graficul):

Studiul din anul 2017 a indicat că puțin peste o pătrime din producția UE este realizată la cea mai înaltă densitate a efectivelor de păsări, situație în care deținătorii au obligația de a respecta anumite cerințe suplimentare stabilite în directivă. Mai mult de o jumătate (55 %) dintre puii de carne crescuți în condiții de densitate maximă a efectivelor sunt în Franța, iar alte 18 % sunt în Țările de Jos și 9 % în Belgia.

În timpul inspecțiilor aleatorii, autoritățile s-au asigurat că densitățile excesive ale efectivelor de păsări nu sunt atinse în perioadele de risc. Una dintre perioadele de risc este imediat înainte de „rărire”, o practică utilizată de numeroase state membre pentru a îndepărta o parte dintre păsări pentru sacrificare cu câteva zile înainte de majoritatea efectivului de păsări, pentru a crea spațiu suplimentar în adăpost. O altă perioadă în care densitatea efectivelor de păsări poate atinge o valoare maximă este imediat înainte de momentul trimiterii păsărilor pentru sacrificare, când ciclul de producție este încheiat. Pentru evaluarea efectivă a conformității cu cerințele legale ale directivei, statele membre trebuie să stabilească criterii clare de conformitate, pentru ca inspectorii să poată aprecia practic dacă fermele se conformează legislației. Majoritatea statelor membre au oferit orientări pentru etapele practice de urmat la calcularea densității efectivelor de păsări, dar puține dintre ele au oferit orientări inspectorilor pentru evaluarea suficienței ventilației. Ventilația reprezintă un element esențial în asigurarea condițiilor ambientale într-un adăpost, însă un număr mic de autorități din statele membre au definit concentrațiile maxime de gaze și au furnizat echipamente pentru măsurarea acestor gaze. Inspecțiile aleatorii la ferme vizează în mare parte resursele furnizate și nu păsările, întrucât examinarea unor păsări vii în mod individual dintr-un efectiv de câteva mii de păsări dintr-un adăpost este dificilă.

Anumite autorități, în particular cele din Danemarca, care are cel mai vechi sistem de monitorizare a unor indicatori specifici în cadrul unui abator, au indicat că este mai eficientă identificarea fermelor cu probleme pe baza monitorizării abatoarelor decât pe baza inspecțiilor aleatorii în ferme. Autoritățile respective consideră utilizarea unui indicator bazat pe animale, care poate fi măsurat *post mortem* și care este în corelație strânsă cu condițiile ambientale din adăpost în timpul creșterii, ca fiind cea mai eficientă cale de organizare a controalelor și de identificare a potențialelor probleme determinate de condițiile ambientale din cadrul fermelor. Atât reprezentanții industriei, cât și autoritățile, consideră excesiv de împovărătoare cerința ca datele referitoare la mortalitatea zilnică și cele privind rata mortalității zilnice cumulate să însoțească efectivele de păsări trimise la sacrificare. În majoritatea statelor membre, numai datele privind rata mortalității zilnice cumulate însoțesc efectivele trimise la sacrificare. Pentru investigarea cazurilor în care survin decese, de exemplu aproape de momentul sacrificării sau anterior în timpul creșterii, autoritățile au nevoie de acces la ratele zilnice ale mortalității în cazul unor densități ale efectivelor de păsări mai mari de 33 kg/m^2. Furnizarea acestor date este mai simplă în unele state membre, deoarece deținătorii de păsări înregistrează ratele mortalității zilnice direct într-o bază de date, care poate fi accesată de veterinarii oficiali atunci când trebuie să realizeze investigații privind momentul survenirii deceselor.

Densități maxime diferite ale efectivelor de păsări sunt utilizate în diferite state membre. Exigențele manageriale și de monitorizare mai stricte în cazul densităților mai mari ale efectivelor de păsări diminuează riscul apariției unor probleme de bunăstare.

Cerința de formare a deținătorilor este apreciată de industrie, iar anumite sectoare ale industriei asigură, de asemenea, formare suplimentară pentru organizatorii transportului și pentru personalul angajat în prinderea păsărilor înainte de transport.

Inspecțiile efectuate în ferme asigură în general respectarea cerințelor legislative, însă statele membre nu au furnizat întotdeauna criterii clare de conformitate pentru ca inspectorii lor să poată realiza o evaluare practică a conformității fermelor legislația, cu toate că există unele bune practici, precum nivelul bine definit al concentrațiilor de gaze și echipamente disponibile pentru măsurarea lor.

O bună practică pusă în aplicare în unele state membre este partajarea automată a datelor privind ratele mortalității, ceea ce facilitează investigarea cazurilor, conform prevederilor directivei, în cazul în care s-a înregistrat un număr excesiv de decese.

4 ELABORAREA INDICATORILOR DE BUNĂSTARE

4.1 Indicator obligatoriu

Pentru ca un indicator să fie util ca parte a unui program de monitorizare, el trebuie să fie clar definit, măsurabil în practică și să contribuie la adoptarea unei decizii privind acceptabilitatea condițiilor în cadrul fermei. Unul dintre acești indicatori este rata mortalității zilnice cumulate[11] indicată în directivă pentru fermele care funcționează la densități maxime ale efectivelor de păsări.

[11] „Rata mortalității zilnice cumulate” reprezintă suma ratelor zilnice ale mortalității, care la rândul lor reprezintă numărul puilor care au murit în adăpost în aceeași zi, inclusiv puii care au fost reformați din cauza unei boli sau din alt motiv, împărțit la numărul de pui prezenți în adăpost în aceea zi și înmulțit cu 100.

Acest indicator, care este determinat pentru fiecare efectiv de păsări în baza unei formule specificate în directivă, poate fi utilizat pentru a stabili dacă deținătorul de păsări a reușit să evite un număr excesiv de decese în perioada de creștere. În cazul în care efectivele de păsări sunt crescut în condițiile unei densități a efectivelor care depășesc limita permisă, autoritățile solicită deținătorilor de păsări să furnizeze explicații suficiente care să demonstreze că depășirea este cauzată de motive care scapă controlului lor. În caz contrar, ei sunt obligați să utilizeze densități mai mici pentru următoarele șapte efective consecutive de păsări. Deținătorul de păsări este obligat să utilizeze densități sub limita respectivă pe parcursul perioadei menționate, după care este permisă din nou funcționarea la densități mai mari ale efectivelor de păsări.
În mod frecvent, în cazul depășirii ratelor mortalității, păsările au murit în prima săptămână de producție, iar deținătorul invocă faptul că decesele se datorează condițiilor din incubator și/sau efectivelor de păsări-părinți. Autoritățile acceptă astfel de invocări, însă nu investighează condițiile incubatorului. Legislația UE nu prevede cerințe specifice pentru incubatoare și niciunul dintre statele membre auditate de DG Sănătate și Siguranță Alimentară nu aveau criterii de evaluare a cerințelor generale din Directiva 98/58/CE în legătură cu aceste unități.
Utilizarea ratei mortalității zilnice cumulate pentru reducerea densității efectivelor de păsări în efectivele ulterioare este deseori percepută ca o sancțiune. Pentru a nu depăși limita și a evita reducerea densității efectivelor, deținătorii care ar putea să reformeze păsările din motive de bunăstare a animalelor, ar putea în schimb să transporte păsările posibil necorespunzătoare pentru a fi sacrificate, astfel încât ele să nu fie incluse în calculul ratelor mortalității în cadrul fermei.
Monitorizarea afecțiunilor precum nivele anormale de dermatită de contact, parazitism și boli sistemice reprezintă, conform cerințelor stabilite, o parte din inspecția post mortem de rutină efectuată la abator. Cu toate acestea, directiva nu definește amploarea sau severitatea unor astfel de afecțiuni, care corespund unor condiții de bunăstare precară. Astfel, deși veterinarul oficial este obligat să comunice rezultatele la deținătorul de păsări și la autoritatea competentă în cazul în care rezultatele inspecției indică în mod constant bunăstarea precară a animalelor, definirea suplimentară a criteriilor măsurabile și stabilirea unui indicator, care ar putea susține această decizie, este la discreția statelor membre.

4.2 Indicatorii voluntari

Studiul din anul 2017 a indicat că 18 state membre au introdus în legislația națională cerința înregistrării dermatitei la nivelul părții plantare a picioarelor, iar 15 dintre aceste state desfășoară acțiuni concrete în legătură cu această cerință. Dermatita la nivelul părții plantare a picioarelor este un indicator monitorizat în abator și poate fi utilizat pentru identificarea fermelor cu probleme, în cadrul cărora trebuie să se introducă măsuri corective pentru soluționarea problemelor care stau la baza apariției dermatitei. Dermatita la nivelul părții plantare a picioarelor este o formă a dermatitei de contact provocată de arsuri cu amoniac, în cazul căreia un contact prelungit cu așternuturi de calitate inferioară, cu umiditate mare și conținut mare de amoniac, cauzează iritarea chimică a pielii. Dermatita la nivelul părții plantare a picioarelor este corelată cu alte forme de dermatită de contact, precum arsurile articulațiilor sau iritații ale pieptului, ceea ce sugerează nu numai calitatea slabă a așternutului, ci și posibilele probleme de mobilitate sau șchiopătare. Ea nu poate fi influențată de condițiile de prindere, transport sau de condițiile din abator și reprezintă, prin urmare, un bun indicator al bunăstării animalelor în cadrul fermei. Cele 15 state membre care desfășoară prin lege acțiuni concrete în legătură cu acest indicator, împreună cu Regatul Unit și Spania,

unde astfel de sisteme sunt implementate fără a fi specificate în lege, indică faptul că aproape 80 % din producția de păsări din UE face obiectul acest sistem de scor.
Suedia, Danemarca, Țările de Jos și Regatul Unit au folosit acest indicator în practică cel mai mult timp și utilizează sistemul de scor cu trei niveluri, care a fost introdus pentru prima dată în Suedia[12]. Cu toate acestea, cele unsprezece state membre care nu dispun de un astfel de sistem de scor în baza căruia se desfășoară acțiuni concrete realizează, totuși, inspecții *post mortem*, conform cerințelor Regulamentului 854/2004 (CE)[13], însă nu utilizează sistematic datele respective la stabilirea priorităților de inspectare a fermelor.
Utilizarea ca indicator a dermatitei la nivelul părții plantare a picioarelor a permis statelor membre să creeze un sistem efectiv de control al bunăstării puilor de carne[14]. Deși sistemul de scor și nivelurile de declanșare diferă între statele membre, toate pun la dispoziție instrucțiuni privind evaluarea *post mortem*, raportarea rezultatelor și acțiunile ulterioare. Este necesară o comunicare și o coordonare bună între autoritățile responsabile de abatoare și ferme, pentru ca deținătorii de păsări cu scoruri constant mari să fie obligați să soluționeze problema respectivă. Pe de altă parte, scorurile constant mici ale dermatitei la nivelul părții plantare a picioarelor demonstrează faptul că deținătorul de păsări respectă cerințele legale.
EFSA a asigurat un sistem armonizat de colectare a datelor și un model de trimitere a datelor[15], conform prevederilor articolului 6 alineatul (2) din directivă. În cadrul atelierului de lucru din anul 2017, experții din statele membre au indicat că deși această abordare epidemiologică/de eșantionare a oferit o imagine la nivel național privind nivelurile dermatitei la nivelul părții plantare a picioarelor, ea nu a furnizat un instrument de stabilire continuă a priorităților cu care se efectuează controalele fermelor individuale. Experții din statele membre au concluzionat că, în măsura în care încă nu au implementat un astfel de sistem, ele trebuie să elaboreze orientări privind modul de utilizare a datelor parvenite de la abatoare pentru controalele pe bază de riscuri.

Ratele mortalității furnizează un indicator de bază al bunăstării efectivelor de păsări, dar alocarea unui scor unor tipuri specifice de dermatită de contact în evaluarea post-mortem, în special dermatitei la nivelul părții plantare a picioarelor, este considerată în prezent în majoritatea statelor membre cea mai bună metodă de evaluare a riscurilor pentru fermele de pui de carne și de stabilire a priorităților cu care fermele sunt supuse investigațiilor și în funcție de care se iau măsuri. Monitorizarea *post mortem* a efectivelor ulterioare de păsări poate fi utilizată pentru confirmarea faptului că problemele subiacente au fost corectate.

Se suspectează adesea că condițiile din incubatoare și/sau adăposturile păsărilor-părinți pot determina rate mari ale mortalității în etapele timpurii de creștere, însă aceste unități nu sunt investigate de către autorități, întrucât nu au fost definite reguli specifice de bunăstare a animalelor aplicabile în aceste alte unități.

[12] „Management tools to reduce footpad dermatitis in broilers", I. de Jong & J. van Harn, Aviagem, 2012

[13] Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman JO L 139, 30.4.2004, p. 206. Corectat și republicat în JO L 226, 25.6.2004, p. 83.

[14] „Contribution of Meat Inspection to the surveillance of poultry health and welfare in the European Union", A. Huneau-Salaün, K. D. Stärk, A. Mateus, C. Lupo, A. Lindberg, S. Le Bouquin-Leneveu, Epidemiology & Infection, 2015, Vol. 143, Ediția 11, p. 2459-2472.

[15] „Asistență tehnică acordată Comisiei [articolul 31 din Regulamentul nr. 178/2002 (CE)] pentru pregătirea sistemului de colectare a datelor privind indicatorii de bunăstare în abatoarele de pui de carne din UE" http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2013.3299/pdf

5 INFLUENȚA ASUPRA BUNĂSTĂRII PUILOR

Un aviz al EFSA[16] menționează bolile majore care afectează bunăstarea puilor de carne, printre care afecțiunile picioarelor, dermatita de contact, ascita și sindromul de moarte subită. Avizul indică faptul că bolile respective s-au agravat din cauza selecției intense pentru obținerea unei rate de creștere rapide și a unei eficiențe crescute a hrănirii, precum și din cauza condițiilor ambientale. Directiva urmărește îmbunătățirea bunăstării puilor prin intermediul unui management și al unor condiții ambientale mai bune și face din problema selecției genetice subiectul unui alt raport al Comisiei.

Studiul din anul 2017 indică faptul că evaluarea impactului directivei de către statele membre sau de către industrie a fost nesemnificativă. Auditurile realizate de DG Sănătate și Siguranță Alimentară, precum și atelierul de lucru din anul 2017 cu participarea reprezentanților statelor membre, au servit drept bază pentru concluziile ulterioare privind impactul directivei asupra bunăstării păsărilor.

Sistemele de producție nu au suferit modificări după intrarea în vigoare a directivei, puii cu vârsta de o zi fiind amplasați într-un adăpost care are podeaua acoperită cu un material de așternut (de exemplu, paie, așchii de lemn, turbă sau hârtie). Au fost îmbunătățite condițiile din adăposturi și calitatea mediului ambiant, deoarece unele state membre au scos din uz adăposturile vechi, care nu corespundeau cerinței de menținere a umidității relative medii în adăpost la niveluri sub 70 % în decurs de 48 de ore la o temperatură exterioară mai mică de 10 °C. S-a constatat că această incapacitate ducea și la niveluri mari ale dermatitei la nivelul părții plantare a picioarelor, iar monitorizarea acestui indicator a determinat și îmbunătățiri ale condițiilor din adăposturi.

Astfel, majoritatea îmbunătățirilor sistematice au fost realizate prin măsuri de soluționare a problemei dermatitei la nivelul părții plantare a picioarelor și nu în urma inspecțiilor aleatorii în ferme. Printre acțiunile de reducere a nivelurilor mari de dermatită de contact s-au numărat și omorârea păsărilor la o vârstă timpurie, înainte de survenirea problemelor de mobilitate și prevenirea înrăutățirii bunăstării păsărilor. Se consideră că menținerea unui așternut corespunzător pe parcursul ciclului de viață al efectivului de păsări determină, de asemenea, scăderea bolilor precum coccidioza și enterita necrotică, ceea ce îmbunătățește starea de sănătate a păsărilor.

Indicații indirecte suplimentare privind beneficiile pozitive ale adoptării unor astfel de măsuri în ceea ce privește sănătatea efectivelor au rezultat din alte activități desfășurate de DG Sănătate și Siguranță Alimentară ca parte a planului de acțiune al Comisiei privind rezistența la antimicrobiene[17]. În particular, există dovezi conform cărora necesitatea utilizării antimicrobienelor (cu excepția coccidiostaticelor) pentru tratarea afecțiunilor comune a fost redusă în mod substanțial, sau evitată în totalitate, în acele state membre care se concentrează puternic asupra aspectelor de bunăstare, sănătate și igienă[18].

Directiva a asigurat un cadru normativ bun pentru asigurarea bunăstării puilor de carne și deși sistemul de scor al dermatitei la nivelul părții plantare a picioarelor nu este definit la nivelul UE, utilizarea acestui indicator a condus la cele mai sistematice îmbunătățiri ale bunăstării animalelor.

[16] „Scientific Opinion on the influence of genetic parameters on the welfare and the resistance to stress of commercial broilers” http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2010.1666/full

[17] https://ec.europa.eu/health/amr/sites/amr/files/amr_action_plan_2017_en.pdf

[18] http://ec.europa.eu/food/audits-analysis/overview_reports/details.cfm?rep_id=121

6 COSTURILE APLICĂRII DIRECTIVEI

Studiul din anul 2017 a indicat, în baza răspunsurilor la un sondaj realizat în statele membre, că costurile de implementare a directivei au fost estimate în șase state membre și nu au fost comparabile. Costurile de implementare înregistrate; atât costurile anuale, cât și cele singulare, au fost asociate cheltuielilor făcute de către deținătorii de păsări pentru a asigura conformitatea cu cerințele mai detaliate, cheltuielilor autorităților cu personalul suplimentar și echipamentului de măsurare a parametrilor mediului ambiant, precum și cheltuielilor administrative și de producție ale industriei.

Studiul din anul 2017 a indicat că, în general, statele membre și industria consideră că implementarea directivei nu produce consecințe financiare semnificative. Singurele state membre care au indicat un cost semnificativ au fost Regatul Unit și Țările de Jos. În baza unei evaluări a impactului realizate înainte de implementarea directivei, Regatul Unit a estimat că cheltuielile singulare și cele anuale pe o perioadă de opt ani au însemnat 71,1 milioane euro. Principalele cheltuieli indicate de Regatul Unit au fost determinate de decizia sa de a nu permite fermelor să funcționeze la densități maxime ale efectivelor de păsări. Potrivit studiului din anul 2017, cheltuielile respective au fost suportate de industrie, însă dorința consumatorilor de a plăti pentru produsele realizate în condițiile respectării unor nivele mai înalte ale standardelor privind bunăstarea animalelor compensează cheltuielile determinate de densități mai mici ale efectivelor de păsări și de producția mai mică. În Țările de Jos, nu a fost realizată o evaluare a impactului; cu toate acestea, autoritățile și industria consideră că implementarea directivei atrage cheltuieli substanțiale, întrucât, înainte de adoptarea directivei, densitatea efectivelor de păsări a variat între 45 kg/m^2 și 50 kg/m², iar producția mai mică determinată de densități mai mici ale efectivelor de păsări introduse de directivă a generat costuri care au trebuit să fie suportate de industrie. Țările de Jos au estimat cheltuielile anuale administrative și de producție ale industriei la 2,7 milioane euro, sumă care nu include pierderea de venit determinată de reducerea densității efectivelor de păsări pentru a se respecta prevederile directivei. În alte state membre, cheltuielile de punere în aplicare au variat de la valori nesemnificative, până la 6 milioane euro anual în cazul crescătorilor din Finlanda.

Monitorizarea indicatorilor în abator a fost privită ca o cheltuială atât de către personalul abatoarelor, cât și de către veterinarii oficiali (de ex. Republica Cehă a evaluat cheltuielile pentru verificarea abatoarelor la circa 1,3 milioane euro).

Fermele de pui de carne reprezintă un sector al economiei agricole a UE de dimensiuni mari și aflat în creștere, care asigură un număr semnificativ de locuri de muncă. Exporturile și importurile se echilibrează în mare măsură reciproc și nu au survenit cheltuieli majore prin punerea în aplicare a directivei. Competitivitatea sectorului în diferite state membre nu a fost afectată negativ prin funcționarea la densități mai mici ale efectivelor de păsări.

7 CONCLUZII

Fermele de pui de carne reprezintă o parte importantă din economia agricolă a UE și, potrivit studiului din anul 2017, implementarea directivei nu a implicat cheltuieli majore. Directiva a asigurat un cadru legal pentru îmbunătățirea de către statele membre a managementului și a condițiilor din adăposturile pentru puii de carne, ceea ce a avut un efect pozitiv asupra sănătății și bunăstării păsărilor.

Controalele efectuate pe baza monitorizării dermatitei la nivelul părții plantare a picioarelor demonstrează cel mai bine îmbunătățirea bunăstării animalelor. Astfel de controale reprezintă calea cea mai eficientă și mai efectivă de stabilire a priorităților în baza cărora se efectuează investigațiile în cadrul fermelor. De asemenea, autoritățile și deținătorii de păsări au putut să evalueze progresul și să mențină standardele bazate pe rezultate reale în ceea ce privește bunăstarea animalelor prin calculul scorului dermatitei la nivelul părții plantare a picioarelor.
Statele membre cunosc etapele necesare pentru introducerea sistemelor de monitorizare a dermatitei la nivelul părții plantare a picioarelor, iar două treimi dintre statele membre au înființat deja astfel de sisteme.
Inspecțiile aleatorii în ferme rămân în continuare o parte importantă a oricărui sistem de control, în special pentru verificarea densității efectivelor de păsări și a adecvării managementului, calității adăposturilor și a altor resurse.
Au fost utilizate densități maxime diferite ale efectivelor de păsări în statele membre, iar posibilele efecte negative ale densităților mari ale efectivelor de păsări au fost diminuate prin aplicarea unor cerințe mai stricte și prin monitorizarea cu ajutorul indicatorului ratei mortalității zilnice cumulate. Ratele mari ale mortalității sunt puse deseori pe seama condițiilor din incubatoare și/sau din adăposturile păsărilor-părinți, însă autoritățile nu au desfășurat nicio acțiune de abordare a acestei suspiciuni. Evaluarea corespunzătoare a cerințelor mai tehnice, precum ventilarea, care influențează bunăstarea puilor, reprezintă, de asemenea, o provocare pentru autorități.
Comisia va continua colaborarea cu statele membre pentru diseminarea exemplelor de bune practici privind controalele, dar și cu statele membre și cu industria pentru elaborarea unor orientări privind managementul fermelor.